

national politik, agter at stemme imod, at der gives bemyndigelse med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Rådet i dets sammensætning af stats eller regeringschefer med henblik på enstemmig afgørelse.

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere samarbejde som omhandlet i stk. 1, retter anmodning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et forslag, giver den de berørte medlemsstater en begrundelse herfor.

3. En medlemsstat, som ønsker at deltage i et samarbejde, der er indført i overensstemmelse med denne artikel, giver meddelelse herom til Rådet og Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse. Inden fire måneder efter meddelelsen træffer Kommissionen afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige.

4. De retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af samarbejdet, er underlagt de relevante bestemmelser i denne traktat, medmindre andet er fastsat i denne artikel og i artikel K.15 og K.16 i traktaten om Den Europæiske Union.

5. Denne artikel gælder med forbehold af protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.«

b) Forholdet til grundlovens § 20.

Bestemmelsen i artikel 5 A har som nævnt karakter af en særlig procedurebestemmelse, der har til formål at sikre, at nogle lande kan indgå i et videre samarbejde end andre.

Afgørende for, om bestemmelsen forudsætter anvendelse af grundlovens § 20, er, om den i sig selv indebærer, at der overlades yderligere beføjelser til EF i forhold til, hvad der følger af traktatens øvrige bestemmelser.

Dette er ikke tilfældet. Det fremgår udtrykkeligt af artikel 5 A, stk. 1, litra d, at det forstærkede samarbejde skal forblive »inden for rammerne af de beføjelser, som tillægges Fællesskabet i denne traktat.« Det betyder, at der ikke med hjemmel i artikel 5 A kan vedtages retsakter, som ikke i forvejen har hjemmel i traktatens bestemmelser.

På denne baggrund forudsætter artikel 5 A efter Justitsministeriets opfattelse ikke anvendelse af grundlovens § 20. Dette gælder, uanset om

Danmark deltager i det forstærkede samarbejde eller vælger at stå uden for.

3.3.2. Bekæmpelse af diskrimination.

a) Ændringernes indhold.

Ved Amsterdam-Traktaten indsættes følgende bestemmelse som artikel 6 A i EF-Traktaten:

»Med forbehold af denne traktats øvrige bestemmelser og inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.«

Om bestemmelsens anvendelsesområde har Udenrigsministeriet i en besvarelse af 5. september 1997 af spørgsmål nr. 200 fra Folketingets Europaudvalg (alm. delbilag 1280 m.v.) anført følgende:

»Artikel 6a er en hjemmelsbestemmelse. Den betyder, at Fællesskabet inden for traktatens rammer og med enstemmighed kan vedtage retsakter til bekæmpelse af forskelsbehandling. Disse retsakter kan både være bindende og ikke-bindende, jf. traktatens artikel 189.

»Foranstaltninger« er et hyppigt brugt udtryk, der er en samlende betegnelse for alle de retsakter, der kan vedtages med hjemmel i en given artikel. At foranstaltningerne skal være »hensigtsmæssige« må ses som et krav om, at de skal være passende i forhold til hensigten med bestemmelsen.

At vedtagelsen skal ske inden for traktatens rammer betyder, at bestemmelsens anvendelsesområde er begrænset til de områder, hvor traktaten allerede tillægger Fællesskabet kompetence. Med andre ord skal retsakter hjemlet i artikel 6a tage udgangspunkt i allerede kendte samarbejdsområder. Der kan således ikke med hjemmel i artikel 6a vedtages regulering af forskelsbehandling generelt, som også gælder uden for TEFs anvendelsesområde.«

b) Forholdet til grundlovens § 20

Den gældende EF-Traktat indeholder flere bestemmelser om diskrimination, jf. den grundlæggende bestemmelse i artikel 6 om forbud mod diskrimination på grundlag af nationalitet og ar-